

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De empto[n]e impestitor[um] locor[um] & motiu[m]. ca. ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Fo.

lras de loco ad locū, et nō ficta
est, līcītū moderatū lucrum.

Si fecit cābia q̄ vulgariter
dicunt sicca, vt p̄ venetos a li-
brē de grossi, vſura ē, q̄ reali-
ter. Abi mutuū, sed sub spe lu-
cri, hec freq̄ntant̄ Florentie.

Si tutor v̄l curator pupil-
lorū vel p̄curator et factor cu-
iuscūq; pecunia pupillorū vel
patronorū dedit ad vſurā i vti-
litatē illoꝝ, v̄ltra pctm morta-
le om̄issuz i casu q̄ illi nolint
v̄l neq;āt restituere, q̄ illi q̄ha-
buerūt vtilitatē p̄ncipalit̄ te-
nenſ, s; nō restituētib; illis te-
nēt, p̄curator tutor et curator
et hmōi. Si q̄s emit agrum
v̄l domū multo maiori p̄cio
q̄s valeat, intendēs q̄ v̄ditor
reemāt ab eo deducēs h̄ i pa-
ctū, et ip̄e interim fructus reci-
piat, vſura palliata est.

De mutuantib; sub spe.

I q̄s ppter pecuniam
mutuata aliqñ petit v̄l
sperat p̄ncipaliter ha-
bere ab eo aliqd obsequiū v̄l
vtilitatē q̄ p̄cio possit estima-
ri, vt opa laboratorū vel bouz
ad colendū terras vel mutua-
tionē iumentorum, vel aliqd
donum, vel vt p̄curet ei offi-
ciū vel beneficiū ecclesiasticū
vel seculare. Vel q̄ det sibi p-
pter hoc plus de fructib; ter-

XLVII.

re eius q̄ colit, vſura est. Et
quando ppter hoc non ab eo
cui mutuauit, sed ab alio vt a
dō vel a cōitate recipit vtili-
tatem exinde d̄ illud paupe-
ribus erogare.

De accipientib; ad vſuraz

I quis accepit mutuo
f ad vſurā n̄ ad p̄uidēdū
sue necessitati, sed vt
det ip̄o ad vſurā, vel ludat, vt
alias male vtaꝝ peccat morta-
lit. Idē si eū inducit q̄ als nō
erat feneratur². De, de pal.

De facientib; statuta in fa-
uorem vſurariorum.

I fieret statutū i aliq
ciuitate v̄l castro v̄l lo-
co q̄ vſure soluant̄, v̄l
q̄ solute n̄ possint repeti, aut
repetite nō debeat restitui, ex
cōicati sunt qui faciunt hmōi
statuta, et qui iudicāt fm ipsa
Uñ illi q̄ faciunt capitula cū
iudeis, vt dñi et cōitates p̄tinē-
tia q̄ possint fen erari, v̄l q̄ n̄
possint repeti in iudicio vſu-
re extortas ab eis et hmōi vide-
tur icidere in hāc excōicatiōz
Dñi p̄o q̄ h̄ faciunt et ciues q̄
h̄ p̄sulūt, extra de vſuris, cle,
ex graui.

Lapl. m. ii.

Eemptiōe p̄o denari
orū mōt̄ vt Floretie,
vel imp̄stitorū vt venes

Interrogatorii pars prima.

tūs, vel locoruſ ut Janue, qz
aliq̄ ponūt cōtractū esse vſuſ
rariū, aliū ſo nō, ſ. h̄rū mtenē
tes. Ideo nemini cōſulas ut
faciat cōtractū, factū ſo ſi po
tes inducere ut post mortem
iſpius vel vniꝝ alterius finiat
vel ſatisfaciat cōitati, vel det
paupibꝝ, bonū erit. Si ſo n̄
vult adherēs opinioni h̄rie,
nō facile h̄dēnes, qz in hmōi
fm doctores nō eſt p̄cipitan
da ſnia, d̄ his et alijs ſupradi
ctis habes in ſecunda pte ſū
me, citu, q, de vſuris.

De fraudulentia q̄ multis
modis omittit. Capl'm, iij.

Eſraudulētia q̄ fit v̄l
d̄ in rei ſuba, vendendo
vnā rem p alia v̄tvinū
lymphatum p puro, carnes
pecudinas pro caſtratis, ceſ
ram et aromata cum alijs mi
xturis, vel in quantitate dan
do mensuras et pondera di
minuta, putat vncias nouem
plibra, vel in qualitate ut rez
prauam p bona, ut pānū fer
rū, coriū, aromata animalia
defectuosa: fructū et hmōi, et
in his ſi notabiliter dampniſ
cauit p̄imū peccauit morta
lit, et tenet ad restitutiōz. Si
parū vel plus itēdēs venialit
et paupibꝝ eroget. Si ven
didit rem aliquā mltū maios

ri precio q̄ valebat fm cōem
estimatiōz illius tpis aduer
tent peccauit mortalr ttenet
ad restitutiōz, ſi p̄im⁹ nota
biliter ledit, ſecus ſi parum.

Idē ſi emit minori p̄cīo q̄
valeat ex ignorantia vēditors.

Si fraudauit iustas ga
bellas et pedagia tenet cōita
ti restituere, ſi mltū v̄l ēt paſ
ſz tñ intēdēs mltū mortale ē.

De falsificatiōe. La, iij.

I q̄s falsificauit aliqd
ſ instrumentū, vel falſo
ſciēter v̄tſ ultra mor
tale tenet ad om̄e dāmnū qđ
inde ſequit. Si q̄s falsifica
uit litteras papales v̄l falsifi
catis ſcienter v̄tſ eſt excōica
tus, cui⁹ abſolutio pape reſer
uat. Si quis ex falſa cauſa
ſuggesta q̄ expreſſa n̄ obtinu
iſſet bñficiū qđ recepit, lz nō
ſit excōicatus tñ tenet ad reſti
tutionem eius quod ſic reci
pit ſen ad renunciatiōem bñ
ficiū vel reaſignatiōz et hmōi

Si q̄s falsificauit monetas
ultra peccatū tenetur ad reſti
tutionem. Idē ſi falſis ſciēter
v̄titur, et etiā ipſe qui in hmōi
fuit deceptus. Si quis fal
ſat mensuras vel pondera ci
uitatis vel cōitatis vel falſis
ſcienter v̄titur, ultra mortale
tenet ad restitutiōz et omniū